

Montreal – luni, 23 martie Pg 16-17

- Ridicol... Pentru că în anumite cercuri, aproape toată lumea vorbește despre „micul său contact” cu intangibilul!

Am răspuns automat, fără să mă gândesc, fără să mă mișc, de parcă mi-ar fi teamă că firul fragil al ciudatului meu telefon se va rupe.

- Și apoi..., mă aud imediat adăugând, și apoi dacă aș fi unul dintre cei care nu cred în aceste lucruri, aș spune... „Ei poftim, încă un contactați” și aș râde, ridicând din umeri. De altfel... mai bine să v-o spun de acum, chiar cred că îi înțeleg pe cei care reacționează astfel. Adică... să fim lucizi! Nu trebuie decât să te uiți pe străzi sau să răsfoiești revistele. Vedem peste tot anunțuri criptice sau solicitante ale doamnei sau domnului Icsulescu, eventual umflate cu un titlu pompos și care îți promet că te vor face să auzi vocile Cerului în direct, că vor face să se pogoare norocul peste de tine sau să ți se întoarcă iubitul sau iubita înapoi. Fără să mai vorbesc despre mulțimile de publicații ce umplu rafturile librăriilor, fiecare împingându-și în față mesajul său exclusiv și urgent, dar vai, atât de stângaci! De cele mai multe ori, unul îl copiază pe celălalt și celălalt, ca mare mesager ce-și spune că este, se ascultă vorbind. Nu vreau, așa cum se spune, „să mușc mâna care mă hrănește”, dar trebuie să recunoaștem o oarecare justificare a motivelor celor care ironizează o întreagă literatură și întorc spatele unui curent de gândire care poartă cu atâta stângăcie atributele... spiritualității.

Ca răspuns, aud mai întâi un râs frumos, sincer și sonor în interiorul meu. Este molipsitor și aș râde și eu, dacă nu m-aș abține, de teamă să nu întrerup firul comunicării. Din fericire, foarte repede, vocea se aude din nou.

- Da... suntem de acord cu tine! Au intr-adevăr dreptate cei care ridică din umeri, pentru că nu fac altceva decât să se folosească de "propteaua" ce le este întinsă de susținătorii acestei spiritualități dubioase. Reacția lor nu este doar de înțeles, ci și logică.

Și din această cauză, nu vrem să ajungi și tu ca cei care, spre propria lor pierzanie, întind semenilor lor o astfel de proptea. Poate suna a îngâmfare... dar de ce nu? Trebuie să aducem o pagină albă și asta vrem să întreprindem alături de tine. Este clar că va trebui să ne aventurăm pe nisipuri mișcătoare, uneori chiar complet minate. Întâi de toate, trebuie să înțelegi că nu-ți vom vorbi de spiritualitate, în orice caz nu în acești termeni uzați, tociți și îngălbeniți de timp, care îi împing pe toți cei care îi aud să facă stânga-împrejur și s-o ia la fugă.

Partea grea este că majoritatea bărbaților și femeilor ignoră faptul că sunt profund reactivi la ceea ce s-ar numi chestiuni spirituale, pentru că acestea le-au fost în general prezentate sub o lumină tristă, puerilă sau înșelătoare, ca fiind, aproape inevitabil, dogmatice, și, prin urmare, întretesute cu obligații, interdicții și cenzură. Pe de altă parte, cei care nu și-au ancorat ferm în ei înșiși dorința de a cerceta cine sunt ei cu adevărat și care este sensul Vieții, nu au niciun motiv valid și stimulat să se deschidă către o altă dimensiune decât cea a vieții lor de zi cu zi.

Cu alte cuvinte, putem să zicem că principalii adversari ai unei conștientizări mai largi și mai subtile a Vieții sunt, din păcate, de prea multe ori, tocmai credincioșii tuturor religiilor, adepții tuturor credințelor și, în general, majoritatea celor care se definesc ca fiind deschiși spre spiritualitate. Departe de a umple un gol, ei dimpotrivă, îl adâncesc și mai mult.

- înțeleg foarte bine... dar ce legătură are asta cu voi? Ați sugerat mai devreme că nu aparțineți de această planetă, ci de o altă civilizație. Așa că, înainte de a merge mai departe, trebuie să știu mai clar încotro ne îndreptăm...

....dacă aş compara organismul universului nostru cu cel al unui om, aş putea spune că aceste căi sunt nadi-urile sau meridianele de acupunctura. Noi le folosim pentru a ajunge la voi, pe canalul vostru de viaţă.

- Şi toate aceste lumi cu care m-am intersectat şi printre care aveam impresia că mă strecor, ce erau?

- Ele reprezintă componentele energiei vitale subtile a universului nostru. Ai observat germenii lumilor viitoare şi hrana celor deja născute. În prezenţa lor, totul se condensează. Aşadar, înţelegi tu, să mergi pe aceste căi ce nu pot apărea pe hărţile voastre cereşti, înseamnă să o iei pe nişte scurtături incredibile în spaţiu şi timp! Ar mai exista şi alte moduri de abordare a întrebării, dar ar fi mult mai tehnice. Important este să sugerezi esenţialul, indiciile pentru a ajunge în miezul lucrurilor.

Ceea ce ai experimentat tu, este şi amintirea unui trecut îndepărtat în care poporul meu s-a apropiat Pământ cu ajutorul unor forme ovoidale sifonate...

- Am ezitat să le numesc vehicule. Îmi păreau atât de vii!

- Erau... şi încă mai sunt, de altfel! Doar trecând pragul canalului vieţii voastre, intrând în timpul vostru şi ajungând la capătul unuia dintre aceste meridiane ale universului, ele iau brusc şi cu forţă aparenţa de materie grea. Se adaptează întotdeauna la spaţiul în care pătrund, altfel voi nu le-aţi putea vedea! Iată de ce, când îţi spun „Intrăm în timpul vostru”, asta înseamnă într-un fel că „Intrăm în hainele voastre, în legile voastre de funcţionare internă, în ceea ce sunteţi capabili să admiteţi şi, prin urmare, să vedeţi. ”

- Nu spui să vedeţi şi, prin urmare, să admiteţi?

- Nu, ai auzit bine ce-am spus... Faptul de a admite, de a accepta este ceea ce ne face să vedem. Locul pe care îl creăm în conştiinţa noastră este cel care generează lucrurile şi faptele, şi nu invers. Iată de ce felul în care locuitorii planetei voastre percep navele noastre nu este de fapt decât o caricatură a lor. Percep nişte reproduceri sărăcite, ce corespund propriului lor nivel de înţelegere.

Încearcă să te impregnezi de ce-ţi spun acum: Materia, indiferent de canalul vieţii pe care se află, este inteligentă. Nu vreau să spun prin asta că ar fi înzestrată cu o individualitate care „gândeşte” în mod autonom. Vreau doar să subliniez că este pe deplin vie, în sensul că nu este altceva decât rodul, pentru un anumit timp, al gândurilor tale şi ale semenilor tăi. Astfel, ea reprezintă unul dintre aspectele Energiei Vieţii pe care fiinţele le modelează, le sculptează, şi le proiectează şi în afara lor în funcţie de ceea ce sunt capabile să conceapă.

Aminteşte-ţi că am mai vorbit deja despre asta în alţi termeni. Un metal nu va fi niciodată altceva decât metal dacă persisti să crezi că este îngheţat pentru veşnicie, aşa cum îţi apare ţie. Şi totuşi, undeva, dacă îmi permiti să folosesc acest termen, el este deja suflet de metal sau spirit de metal, adică infinit mai aproape de realitatea sa fundamentală.

De fiecare dată când fiinţele accesează un nivel superior de conştiinţă, şi mai ales dacă această aderare are loc la scară colectivă, un întreg univers intră în metamorfoză odată cu ele, un întreg flanc al Creaţiei face un salt! Această abordare a realităţii, vezi tu, înseamnă că noi... vorbim cu navele noastre, ca şi cu tot ce ne înconjoară, de altfel. Pentru că, într-adevăr, pentru noi navele noastre nu sunt obiecte. Ele nu sunt simple lucrări ale unei tehnologii. Ele sunt în primul rând extensiile noastre, florile inteligenţei inimii noastre.

- Dacă înțeleg bine, aveți un fel de relație afectivă sau chiar de iubire cu tot ce vă înconjoară!
- Da, chiar așa și este. Este ceea ce ne permite mai întâi să distingem, apoi să deschidem toate ușile deja pomenite mai devreme. Încercăm constant să ne reunim cu realitatea noastră fundamentală, cea care ne reinstituie în dimensiunea noastră de creatori. Nimic...

Martți, 25 august Pg 152-153

.....poporului ei pe plan genetic, recunosc că am simțit o oarecare indispoziție. Deși mai avusesem acces la această informație, în diverse alte împrejurări, acum m-am trezit în fața confirmării ei foarte directe și fără ambiguitate.

- Știu că poate părea șocant, a adăugat atunci Prezența, observând clar tulburarea mea. Este adevărat că trebuie să-ți poți permite o mare distanțare de evenimente și urgențe pentru a putea înțelege și accepta cu calm o astfel de intervenție.

- Aproape că ar trebui să-i spui... intruziune.

- Aceasta este una din deciziile delicate pe care a trebuit să le luăm. Uneori trebuie să știi să fii foarte radical, vezi tu.

Imaginează-ți pentru o clipă că brațul unuia dintre prietenii tăi, aflat în stare de inconștientă, ar fi atins de cangrenă. Ai putea fi pus să iei în locul lui decizia amputării pentru a-l salva... Ei bine, ceea ce a trebuit să facem cu Pământul se înscrie în aceeași ordine de idei. Nu-ți face griji. În toate acestea nu există nici un fel de violență. Cred că ai înțeles deja asta. Aceasta s-a făcut și continuă să se facă cu acordul total și complice al conștiinței profunde a părinților pământeni în cauză. Aceștia sunt aleși după un număr mare de criterii. Este rar, desigur, ca aceștia să-și aducă aminte de ceva. Uitarea rămâne cea mai bună garanție pentru ca viața de zi cu zi să nu le fie tulburată inutil, nu crezi?

În ceea ce privește procrearea, ea are loc în afara corpului fizic, în virtutea anumitor legi ale fizicii subtile pe care le cunoaștem. Pot să-ți mai spun că, în ceea ce privește popoarele Alianței, nu este vorba de inseminare artificială, ci de acte de dragoste foarte reale. Putem vorbi, de fapt, de „pre-procreație” în afara corpului fizic. Acesta este momentul când se operează introducerea unui element extern în codul genetic al tatălui biologic. Asta este toată diferența... Un adevărat act de iubire generează, înainte de toate, un schimb de energie a cărui puritate și intenție orientează fructul care se poate naște din el. Pentru noi, nu este deci în nici un caz o chestiune mecanică, nici un act medical rece. Este vorba despre o conexiune reală și o complicitate a inimilor la nivel înalt cu scopul de face lucrurile să avanseze. Este ceva frumos și sacru pus în aplicare din cauza unei stări de urgență.

- Mi-ai spus despre genetica legată de corpul fizic, dar aceasta este doar o parte a problemei. De unde vin sufletele, conștiințele care, în asemenea condiții, vor locui în aceste organisme hibride, dacă pot să mă exprim astfel?

- În funcție de caz, uneori de pe Pământ, dar cel mai des de pe una dintre lumile pe care le locuim. Acestea sunt suflete mature, desigur, suflete care acceptă riscul de a cânta dincolo de gama muzicală acceptată și folosită în mod obișnuit pe Pământ.

- Un lucru mă intrigă, mi-ai dat de înțeles clar că nu este prima dată când se face o astfel de intervenție pe planeta noastră. Evident, cele anterioare nu au ajutat prea mult deoarece iată-

ne, din nou, într-o poziție critică.

- Nu te cam grăbești cu deducțiile? Da, asta a contribuit foarte mult la purificarea unei situații care devenise deja teribil de grea, cu câteva mii de ani în urmă. De fapt, înțelegeți bine că nu a fost niciodată vorba de a interveni cu autoritate. Este metoda implantului cu blândețe.

Organismul societății care primește o astfel de grefă păstrează, el însuși, frâiele destinului său. El se trezește doar pur și simplu eliberat treptat de o anumită zgură și de un anumit număr de reflexe ancestrale dăunătoare. Liberul arbitru preia mereu controlul. O vezi chiar tu, de altfel, de vreme ce azi iată-ne, din nou, în condiții similare și cu toate acestea, încă încrezători. Deci, vezi tu, la fel ca în timpurile biblice, unde se spune că „ Elohim au cunoscut pe fiicele oamenilor”, se declanșează un nou ciclu!

Fără să mai adauge nimic pe acest subiect, Prezența...

Miercuri, 4 noiembrie Pg 226-227

.....imagini cât mai pure și precise, ci și o întreagă gamă de sunete, percepții tactile, gustative și olfactive capabile să genereze un univers, în concordanță cu emoția sau sentimentul pe care dorește să-l trezească. Creația sa devine cu adevărat obiectivarea multidimensională a ceea ce poartă în el. Vezi tu, când lucrarea este reușită, e vorba de o dublă naștere. Mai întâi prin conștiință și iscusința acesteia de a genera scene sau spații, apoi prin inimă pentru că forța unui suflet, ceea ce îi conferă specificul și măreția, se imprimă și ea în lumină. Prin urmare, nu este doar o lucrare tehnică care pune în joc capacități de vizualizare sau imaginație în multiple domenii, este o emanație a inimii. Acesta este motivul pentru care cei mai mari dintre artiștii noștri sunt cei care, prin lucrările lor, merg să caute foarte, foarte departe în sentimentele și emoțiile publicului lor. Ei sunt capabili să educe, în felul lor, un întreg popor, împărtășind cu el imensitatea viziunilor, aspirațiilor și, de asemenea, a iubirii lor. Dacă am avea o religie, am putea spune că ei ar fi preoții. Ei ne instruiesc cu adevărat într-o explorare a vieții și a sufletului. Ei au voința și sarcina de a face totul ca să-și înobileze publicul și nu să-l împovăreze cu deșeurile propriului lor inconștient. Sunt niște trezitori care te trag către înalt!

- Până la urmă, iată-ne din nou foarte aproape de sacralul despre care vorbeam zilele trecute.

- Bineînțeles! Nu ne păărăsește. Înțelegi, pentru lumea din care provin, arta reprezintă cu adevărat un instrument privilegiat de sublimare.

În ochii noștri, nu există artă dacă nu există expresie a inimii și dacă nu sunt solicitate culmile sufletului uman. Nimănui nu i-ar trece prin cap, de altfel, să-și verse întunecimile ființei într-un spațiu expozițional pretinzând că este o artă. La noi, uzurparea identității nu mai are trecere de multă vreme. Îți vorbesc despre asta pentru că e un subiect care ne este deosebit de drag. Dacă civilizația noastră a devenit așa cum o vezi și începi s-o înțelegi tu acum, este pentru că a vrut, la un moment dat, să măture din măruntaiele ei tot ce o trăgea în jos. Arta coșurilor de gunoi ale psihicului uman, am experimentat-o și noi, crede-mă, și am înțeles, din fericire la timp, că ne destrăma sufletele, că nu era în niciun caz o manifestare a libertății și spontaneității, ci mai degrabă semnul unei anumite alienări mintale... sau al unui snobism decadent.

- De puține ori te-am simțit atât de tranșantă!

- Cred că uneori trebuie să știi să fii și așa. Arta, vezi tu, nu este ceva facultativ. Nu este

opțională în curentul Vieții. Sub orice formă ar fi, ea face parte din țesătura a ceea ce ne permite să dezvoltăm echilibrul, puterea și apoi măreția. Suprimă arta din existența oricărei lumi și aceasta se va usca imediat, ca o plantă pe care ai uitat să o mai uzi! Este spiritualitate fără intermediar, fericire în stare de germene! Este apă vie pentru ca universul să poată continua să crească și să se inventeze!

Deci, dacă mă urmărești, poți înțelege că un loc precum cel pe care ți-l arăt acum nu este scopul unei plimbări de duminică! Este cu adevărat un spațiu de schimb iubitor cu Viul, un fel de sanctuar care se reînnoiește neîncetat. Aici, nimeni nu percepe arta ca fiind ruptă de propria sa existență. Nimeni nu se amputează pe sine de artă. Dimpotrivă, fiecare se prelungește în ea, pentru că adevăratul ei rol este acceptat.

- Nu știu de ce ține asta, am adăugat eu atunci, mi s-a părut la un moment dat că pot pătrunde mai mult în lucrare. Așa că nu mică mi-a fost surpriza când scufundarea mea în lumina albastră s-a întrerupt în mod brutal.

- Da, nu știu în ce măsură ai reușit să pătrunzi în ea, dar e adevărat că toate operele noastre sunt alcătuite dintr-un anumit număr de „panouri” sau planuri de creație ascunse în cadrul suportului luminos care le servește cumva ca pânză de fundal. Nivelul nostru de conștiință este cel care determină profunzimea capacității noastre de a citi o lucrare... Dar asta e valabil și pe...